

Jubileumsblad for Oppsal kirke

1961 - 2011

Oppsal kirke feirer 50 år

Det var i 1959 Oppsal menighet ble skilt fra Østre Aker som egen menighet. Men alt fra 1941 ble det forsøksvis holdt gudstjenester i Godlia Velhus som også var kino. I 1953 ansatte Oslo Indremisjon en egen prest til å føre verket videre, og en rekke kirkeaktiviteter kom etter hvert i gang. Gudstjenester ble først holdt i private hjem, senere i Oppsal Velhus og de siste par årene før kirken kom, i Oppsal skole. Det var derfor en vel etablert menighet som rykket inn i eget hus da kirken ble vigslet 22. oktober 1961.

Utdeling av "Min kirkebok" under en gudstjeneste med tidligere kapellan Pål Torkildsen

Oppsal kirke har en rik historie å se tilbake på, og vi kjenner våre røtter. Samtidig er det viktig å se framover, hvor vi ønsker å gå, og hva vi har som mål. Oppsal menighet er livskraftig, og vi tilstreber å være en kirke som er åpen for alle. Vi ønsker å ha et bredt tilbud, og vi vet behovene er mange.

Kirken er viktig og har en samlende funksjon, dette ser vi særlig tydelig i vanskelige tider. Kirken har rom både for glede og sorg. Vi håper enda flere vil legge turen innom kirken, her

skjer det til vanlig noe de fleste av ukens dager.
Velkommen!

Finn Tennøe
Menighetsrådsleder

Biskop Johannes Smemo foretter under vigslingsgudstjenesten 22. oktober 1961

1955 - Menighetsbladet sparkes igang

Her gjengis et intervju med Nabopostens første redaktør, Sverre Tinnå.

Denne artikkelen sto på trykk i Naboposten i 1996 og er skrevet av Johan Hindahl.

- Det var litt risikabelt å tegne på stensilene, det hendte de gikk i stykker da, for papiret var tynt. I starten hadde vi stensilmaskin som måtte sveives, men etter hvert fikk vi en elektrisk stensilmaskin, forteller Sverre Tinnå. Han var Nabopostens første redaktør og startet menighetsbladet 29 år gammel i 1955.

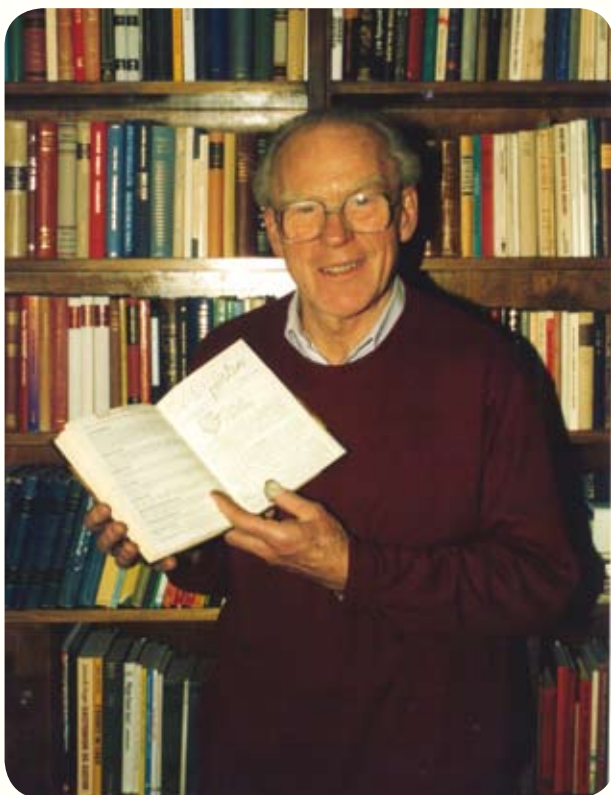
Tinnå var redaktør og sto alene for skriving og redigering av menighetsbladet fra starten i 1955 og fram til han flyttet fra Oppsal til Majorstuen i 1961. Til stensilering og bretteing av bladet hadde han en gruppe med seg, og det kunne nok trenes: - Opplaget steg fra 900 til 6000 i løpet av noen år. Det var en periode med stor innflytting til Oppsal. Vi hadde som målsetting at Naboposten skulle være noe av det første folk fikk i postkassa når de flyttet hit. Det fantes jo ikke noen lokalavis på Oppsal, og vi ønsket også å ha med en del

lokalstoff i tillegg til det kirkelige stoffet.

- Hva slags informasjon ble sendt ut fra kirkene i området før menighetsbladet ble startet?
- På den tiden tilhørte Oppsal-området Østre Aker menighet, men jeg kan ikke huske at menighetsbladet for Østre Aker ble delt ut oppe på Oppsal, sier Tinnå.
- Du skrev mange artikler, dere ga jo ut ni nummer per år?
- Ja, men det var jo ikke plass til så mye skrift på hver side, svarer Tinnå beskjedent.

Han forteller at det var en stor begivenhet da Oppsal ble egen menighet i 1959, og vigslingsgudstjenesten ble holdt på Oppsal skole. Leif Sandsdalen ble innsatt som Oppsals første sokneprest.

- Før jeg flyttet, satt jeg i komiteen for utsmykning av kirken. Vi hadde samtaler med Victor Sparre, som laget glassmaleriene i kirken, og fikk se utkast før han laget maleriene. For arkitekten tror jeg det var første gang han tegnet en kirke, men jeg synes likevel at resultatet var bra, sier Sverre Tinnå. Fra 1954 til 1960 arbeidet han i Kristent Filmråd, og fra 1960 og fram til 1993 var hans arbeidsplass i NRK.
- NRK-jobben var en årsak til at vi flyttet fra Oppsal til Majorstuen, forteller han.
- I starten var det ikke så gode muligheter for å ta opp ting på forhånd i fjernsynet, mye gikk på direkten. Det ble derfor lange kvelder i kringkastingen.

Sverre Tinnå med de første utgaver av Naboposten. Disse ble trykket i en hånddreven stensileringsmaskin.

1959 - Menighetens begynnelse

Her gjengis et intervju med Oppsal menighets første menighetsrådsleder, Rolf Bentsen.

Denne artikkelen sto på trykk i Naboposten i 1999 i anledning menighetens 40-års jubileum og er skrevet av Sveinung Engeland.

De hadde ikke kirke, men holdt gudstjenestene i spisesalen på Oppsal skole. Kontorene var i vaskeriet i Vetlandsveien. Men det er ikke de kummerlige forholdene Oppsals første menighetsrådsleder husker best, men gleden over innsatsviljen blant de mange frivillige, oppslutningen i lokalmiljøet og over at Oppsal endelig var blitt egen menighet.

Rolf Bentsen ble valgt inn i det første menighetsrådet og var rådets leder i menighetens første ti år.

Oppsal tilhørte ”mammut”-menigheten Østre Aker med 50-60 000 innbyggere. Det var lang vei til kirken for de fleste, og det var ikke til å unngå at menighetstilhørigheten ikke alltid føltes like sterkt.

– Den største forandringen, var at vi fikk egne prester, og at menigheten nå kunne betjene beboerne i forbindelse med dåp, vigsel og begravelser, som det tidligere var Østre Aker som tok seg av, forteller Rolf Bentsen.

Tok imot på trappen

Men menighetsarbeid og kristenliv var langt fra ukjent på Oppsal før området formelt ble utskilt som selvstendig enhet i det kirkelige landskapet. Allerede da innflyttingen i

Rolf Bentsen med flygebladene “Vi har ringt på Deres dør” som ble delt ut i en storaksjon av menigheten

blokkene på Oppsal tok til i 1954/55, sto det en prest på trappen og tok imot. Det var Jacob Sannerud, ansatt i Oslo Indremisjon, eller Kirkens Bymisjon, som det heter i dag.

Det ble etter hvert dannet samtalegrupper, søndagsskole ble startet opp, og på velhuset, der Oppsal samfunnshus ligger i dag, ble det holdt gudstjeneste og forskjellige slags kristelige møter.

Bentsen forteller at det nye menighetsrådet hadde som målsetting å komme i direkte kontakt med de mange som kom flyttende til Oppsal. Gjennom OBOS fikk de greie på hvor og når folk skulle flytte inn. Stor var forbauselsen blant mange innflyttere da de oppdaget at kirkens menn og kvinner var de første som oppsøkte dem på deres nye hjemsted.

Oppsøkte alle

- Vi delte ut en velkomsthilsen til alle nyinnflyttede som redegjorde for alle menighetens aktiviteter, fra gudstjenester til

søndagsskole, tenåringskvelder, speiderne, menighetspleien, kirkeringer, foreninger for hedningsmisjon, bønnegrupper og menighetskor.

Menigheten var et sentralt samlingspunkt i lokalmiljøet, selv om den ikke hadde egen kirke, men holdt til i lånte lokaler. Julaften samlet den Oppsal-folket til gudstjeneste i skolegården på Oppsal skole, og 17. mai og St. Hans var det kirken som stod for de lokale arrangementene.

Fire juletreffester

- Det var en veldig oppløftende tid, skyter konen Olga Bentsen inn. Hun peker på at det var få andre tilbud, og at dette var en viktig grunn til den brede oppslutningen blant annet om søndagsskolen.

- Et år måtte vi holde fire juletreffester etter hverandre samme dag for å få plass til alle barna. Da søndagsskolen arrangerte utflukt til Maridalen, ble sju Sporveisbusser fylt opp til siste sete, forteller hun.

1961 - En kirke vokser fram

Leif Martinsen er penjonert prost og har for det meste virket i Østre Aker, et område hvor han selv vokste opp. Martinsen var den første sokneprest i Bøler kirke da denne ble innviet i 1960. Han var prost i Østre Aker fra 1977 til 1985. Her forteller han om sine minner fra menighetens og kirkens begynnelse.

Oppsal kirkes forhistorie har sin bakgrunn i at det her ble bygget en drabantby med innflyttere. Innflytterne kom blant annet fra saneringsstrøk i Oslo. Noen kom fra Vaterland og Vaterlandskirken. Disse siste kunne ikke tenke seg å bo et sted uten kirke. Evangeliet ville folk møte på dette nye bosted.

Innflytterne fant hverandre og dannet kirkeringer, og den indre menighet tok form. Innflytterne fant veien til Oslo bispedømme, til kirkevergen og Oslo kommune. Alle steder ble

Leif Martinsen er idag bosatt i Oppsal menighet

Det var et meget stort oppmøte til kirkens vigslingsgudstjeneste

man møtt med velvilje. En av Norges største menigheter ville vokse opp her. Et menighetsråd ble valgt og det satte hjulene i gang.

Da kommunen var villig til å satse på kirke på Oppsal, måtte tomtespørsmålet ordnes og en arkitekt fikk oppgaven med å tegne kirken. Tomtespørsmålet ble det vanskeligste fordi tomten ble valgt på et sted hvor den måtte få en del fra to gårder, Oppsal gård og Søndre Skøyen gård. Etter en del uenighet ble tomten fastlagt, og den valgte arkitekten kunne komme med et utkast som ble godkjent av Oslo kommunes instanser. Noe jeg husker, var at biskop Smemo og jeg ikke var fornøyde med å ha vanlige

vindusglass mot syd. Uten vanskeligheter ble vi enige med arkitekt og byggekomite at der måtte det bli fargede vindusglass, noe det også ble.

En vakker kirke fikk vi, og Guds ord og velsignelse har den brakt til Oppsal menighet. Sandsdalen, som ble den nye soknepresten, måtte ha en bolig. Den fant jeg i Ulsrudveien - en bolig Sandsdalen godtok usett på mitt ord. Plasseringen var god da Bøler, hvor jeg var prest den gang, var en del av Oppsal prestegjeld. Prestene i Oppsal vekslet med å forrette gudstjenester i Oppsal og Bøler. Sandsdalen ble min gode venn og har betydning mye for meg og familien.

Oppsal kirke - en kirke underveis

Arkitekt Arne E. Sæther var Kirkedepartementets «kirkekonsulent» i bygnings-spørsmål fra 1991 til 2008. Han har tegnet tre kirker og fire menighetshus, og har skrevet boken *Kirken som bygg og bilde* (1990). I anledning dette jubileet har han skrevet om Oppsal kirkes rolle i historien til kirkebygg.

Kirkebygget har forandret seg gjennom årene. Ulike sider ved kirkens liv og lære har påvirket bygget. I tillegg har tidenes stilarter hatt innflytelse på utformingen.

De første kirkebyggene var boliger som var bygd om til kirkens formål med gudstjenesterom, dåpsrom, rom for diakonalt arbeid o.a. Da kirken ble en del av statens religionsvesen under keiser Konstantin, fikk kirkebygget offisiell status og ble etter hvert et fremtredende bygg i bybildet.

Frem til våre dager har kirken hatt en sterk rolle i vårt land og har satt preg på landskapet med sine kirkebygg som markerer ”stedets navle”. Det er særlig ”kirken som ser ut som en kirke” som går igjen. Det er den nygotiske tre- eller teglsteinskirken med tårnet over inngangen i vest og det tilbaketrukne koret i øst. Over inngangen er det galleri med orgel, og ved koret er det sakristi på den ene siden og dåpsventerom på den andre.

Denne kirketypen falt sammen med en stor kirkebyggperiode som ble innledet med en ny lov i 1851. Loven satte krav til antall sitteplasser i forhold til befolkningens størrelse. En av de store oppgavene for det nyopprettede kommunestyret var å få skikk på kirkebygget. Andre møterom til kirkelig aktivitet og undervisning fant man på bedehuset og skolene. Men det fantes unntak, som for eksempel

Tøyenkirken fra 1907, hvor man hadde både barnekrybbe og helsestasjon. Den aktive menigheten drev søndagsskole, ungdomsforening, sangkor, menighetspleie og feriekoloni. I tillegg kom matutdeling, alkoholistsorg og til og med arbeidsformidling.

Tidene forandret seg. Det ble mange steder naturlig at aktivitetene, som andre steder foregikk på bedehuset, ble lagt til kirkebygget. Skolen hadde stått for kirkens kristendomsundervisning. Nå ble det kirken selv som skulle stå for dette. I tillegg til prest, klokker og organist ble flere ansatt til å drive kirkens ulike arbeidsoppgaver. Det ble behov for flere kontorer. I tillegg til kirkerommet med nødvendige birom, fikk kirkebygget nå en møteromsavdeling og en kontoravdeling. Hvordan skulle disse rommene tilpasses det tradisjonelle kirkebygget?

En annen faktor som gjorde oppgaven vanskelig, var kommunens manglende forpliktelse til å finansiere andre rom enn kirkerommet med birom. Dette ga en særnorsk utforming av kirkebyggene, hvor en del av kirkerommet ble atskilt til menighetssal(er). Når menighetssalene var knyttet til hovedrommet fikk man antall lovpålagte sitteplasser. Hvor god forbindelse det var mellom det liturgisk møblerte hovedrommet og salen(e) som kunne legges til, var helt avhengig av det arkitektoniske hovedgrepet.

Kirkens arkitekter var Helge W. Simers og H. Chr. Gaaserud

Oppsal kirke er tydelig en kirke som er underveis i en prosess som vi ser gode resultater av i nyere kirker noen år senere. Samtidig med Oppsal kirke ble det i Oslo bispedømme godkjent to prosjekt av Kirkedepartementet i 1958. Det var Tonsen og Jar kirker. Alle ble vigslet i 1961. Her er oppgaven forsøkt løst på helt forskjellige måter.

I Jar kirke er det høye saltaket fra den tradisjonelle kirkeformen beholdt. Det markerer selve kirkerommet. De andre rommene er lagt i en tilsluttende fløy som danner et tun. I Tonsen kirke har det store saltaket en fortsettelse på den ene siden og dekker to menighetssaler. Taket er derfor vesentlig slakere. Bygget mister dermed noe av den spensten som Jar kirke har. Menighets-salen i Tonsen kirke kan åpnes mot kirkens langvegg. I Oppsal kirke har arkitekten stilt seg mye friere i forhold til utseende til det tradisjonelle kirkebygget. Det er satt sammen av ulike funksjonselementer til en komposisjon.

Kirken er bygget for 400 plasser i kirkerommet, som kan utvides med omlag 200 plasser i tilstøtende menighetssal

Men den tradisjonelle kirken dukker opp på en annen måte. Slik vi også finner det igjen i de andre kirkene. Sakristi og dåpsventerom er i det tradisjonelle kirkebygget plassert ved koret. Så legger man til et kontor og et forværelse og danner en kontorfløy. I en annen ende av bygget bygges menighetssaler med egen inngang. Kirkerommet har sin inngang,

og i Tonsen har også kjøkkenet fått sin. I nyere kirker er de tre inngangene samlet til en hovedinngang som går til en indre kirkebakke / kirketorg. Derfra går man videre til kirkerom, menighetssaler og kontorer. Kirkebygget får dermed et sentralt treffsted som er i bruk hele uken.

En annen forandring som skjer på denne tiden, er å få alterområdet inn som en del av hovedrommet. Dette har skjedd i Jar og Oppsal, men ikke i Tonsen kirke. Her er alterområdet markert som et smalere rom. Å tilrettelegge for funksjonshemmede var ikke særlig fremtredende for 50 år siden. Det ser vi i alle trapper som må forseres og toaletter som ligger i kjelleretasjen. Her må mye legges om.

På ett område har kirken vært banebryter. Det gjelder tilrettelegging for tunghørte med høreanlegg. For kirken var det viktig at Ordet nådde ut.

De tre kirkeklokkene er på henholdsvis 850, 480 og 240 kilo, og er støpt hos Olsen Nauen & Sønns klokkestøperi

Glassmaleriene og kunstneren bak

Her gjengis et intervju med kunstmaleren som laget kirkens glassmalerier, Victor Sparre. (Han het Smith fram til 1971.) Denne artikkelen sto på trykk i Naboposten i 1998 og er skrevet av Berit Elise Mork Holm.

Litt tilbaketrukket fra veien og bortgjemt mellom furuene ligger Oppsal kirke. Selv om en ikke har følelsen av å skride inn i en katedral når en åpner døra til denne arbeidskirken, skjer det noe når en kommer inn. Det åpne, lyse kirkerommet med de vakre glassmaleriene til Victor Sparre gjør virkelig kirkegjengeren høytidsstemt.

”Hverdagen må bli til søndag her”, sa biskop Johannes Smemo ved innvielsen av Oppsal kirke i 1961. Han mente

at utsmykningene bidro til å sette brukskirken inn i sin rette sammenheng. Og Victor Sparre har virkelig fått boltre seg her med sin fargerike glasskunst. 120 m² glassflater har kirkerommet og menighetssalen til sammen.

Venstre side av kirken når en ser framover mot alteret, nordveggen, har flere felter med glassmalerier. Her er mange motiver, blant annet Den Hellige Ånds due, Guds hånd, krybben, kornnek og drueklase og en familie med mor, far og barn som mottar Guds gaver. Disse bildene er laget av tynt antikkglass i klare farger.

Men det som øynene dveler mest ved i Oppsal kirke er det sju meter høye krusifikset bak alteret. Det er nok mange som har blitt sittende i kirkebenken

å betrakte dette bildet.

– Faktisk var det opprinnelig ikke meningen å ha et glassmaleri i fronten, forteller Victor Sparre til Naboposten.

– Men jeg hadde en overbevisning om at det måtte være med. Det er jo alteret vi ser mot i kirken. Krusifikset fungerer som altertavle, det ville ikke vært det samme med en tom vegg.

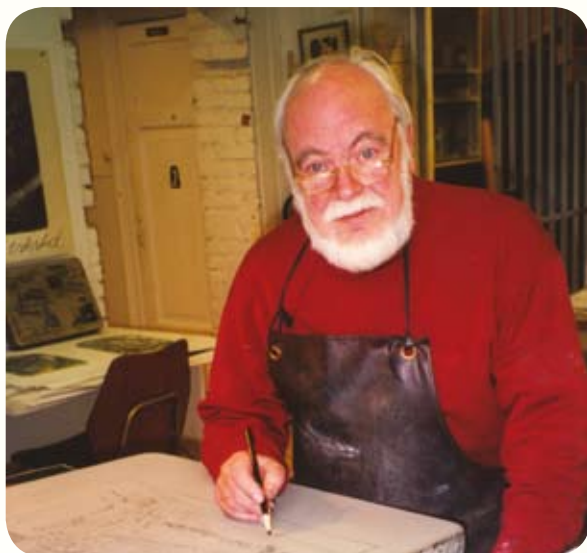
– Glassmaleriet er felt inn i en bakgrunn av tre. Kristus-figuren har tornekrone på hodet og et lendeklede. De forholdsvis lyse fargene på Jesu kropp står i kontrast til bakgrunnen som spiller i rødfarger, kjærlighetens farge.

– Hvilket bilde har du villet gi av Kristus ved å fremstille ham på denne måten?

– Det er sentralt at Jesus ble korsfestet, sier Sparre. – Men korsfestelsen leder fram til at vi får tilgivelse for våre synder. Det er viktig at vi ikke blir hengende igjen i korsfestelsen, men at vi lever i seieren fra påskemorgen.

Victor Sparre forteller at teknikken han brukte på dette glassmaleriet, dalle-teknikken, nesten ikke hadde vært brukt i Norge før. Tykke glassbiter ble felt inn i et rammeverk av armert betong.

– Man må hugge til bitene, forklarer Sparre. Derfor kan man ikke ha med for mye fiksfakserier. Bildet blir mer primitivt og får samtidig en sterkere virkning.

Victor Sparre er kjent for sine glassmalerier i totalt 25 kirker

Bitene forskjøv seg

Victor Sparre forteller at han strevde litt under arbeidet med Kristus-figuren. Han hadde støpt et mislykket utkast av Kristi hode. Ved neste forsøk hadde han ikke tid til å

mislykkes igjen. To døgn måtte betongen ligge og stivne før resultatet kunne sees. Det ansiktet som viste seg var annerledes enn kunstneren hadde planlagt. Bitene hadde

forskjøvet seg under tørkingen. Men han følte at dette bildet var riktig, og at Gud selv hadde grepet inn i prosessen og overtatt der han selv hadde feilet.

*“Glassmaleriet er en kamp mellom lys og mørke”
- Victor Sparre*

Glassmaleriene i Oppsal kirke måler 220 m² hvorav 120 m² er figurative..

..og dette er det største areal med glasskunst i noen norsk kirke som er bygget etter 1945

Forstyrrende gardiner

Langs hele sørveggen i kirken er det glassmosaikk uten konkrete motiver.

– Her skulle det egentlig vært vinduer med gardiner, humrer Sparre. – Dette var jeg ikke enig i. Det ville ha virket forstyrrende for menigheten. Glassmalerier virker mer skjermende og spiller samtidig

med naturen utenfor. Han laget derfor glassmalerier på denne veggen også, uten å motta honorar for jobben.

Vi er helt sikkert mange som setter pris på det særpreg Victor Sparre har satt på Oppsal kirke med sine vakre, ekspressive figurbilder. Den enkle stilen

gjør at bildene taler svært direkte.

Sparre avslutter imidlertid med å understreke at alle må oppleve kunsten på sin egen måte. La oss derfor ta oss litt ekstra tid til å betrakte glassmaleriene neste gang vi er i kirken!

1974 - Oppsalskirkenes ungdomssenter

Oscar Føyen var formann i byggekomiteen til Oppsalskirkenes ungdomssenter (kalt OPUS). Han er bygningsingeniør og tømrer, og var byggeleder under byggingen. Her forteller han om hvordan det hele begynte lenge før bygget sto ferdig for 37 år siden.

Allerede i 1964 ble det av sogneprest Leif Sandsdalen påpekt at kirken hadde alt for lite kontorplass og rom for konfirmantarbeidet. Samtidig hadde menigheten et svært aktivt ungdomsarbeid med mange gode støttespillere. To klubber for yngre i

menigheten hadde ukentlige møter med totalt godt over 60 engasjerte og aktive deltakere. Ideen med et eget ungdomssenter som en frittstående bygning ved siden av kirken begynte å ta form. Ikke bare for å bringe Oppsal kirke opp på det romprogram som var vedtatt for Oslo, men også fordi situasjonen fikk et motto:

” Spreng grensene!”
i ungdomsarbeidet.

Planene begynte å rulle. Kirkens arkitekt Helge Simers antydte at tomten maksimalt kunne bebygges med 740 kvm. bygningsflate. Etter over 8 års

innsats (1972) hadde menigheten bare kr. 160 000 i innsamlede midler. En redusert bebyggelse med en bygning på 340 kvm. grunnflate ble nå byggemeldt og godkjent, og Oslo kommune bevilget kr. 500.000,- til prosjektet. Etter ny vurdering ble det da besluttet å spreng ut til underetasje. Vi kunne da få et bygg på nesten opprinnelig areal.

Med denne bevilgningen var huset finansiert halvveis, og ungdomssenteret var nå blitt en realitet for alle som var involvert på forskjellig vis. Arbeidet gikk videre med stor optimisme. Nye dugnads-

Tirsdagsklubben samlet før avreise til vinterleir i 1964, etter ungdomsgudstjeneste i Oppsal kirke

aktiviteter ble igangsatt og gratis fagarbeid ved konsulenter med arbeidsordre som lød: "Hva dere enn gjør, bruk ikke penger".

For å få framskyndet fullføringen, ble det besluttet å søke Oslo Formannskap om en tilleggsbevilgning på kr. 500.000,-. Søknaden ble forelagt Bydelsutvalget til uttalelse. På sitt møte 5. november 1973, ble det enstemmig vedtatt å støtte søknaden. To representanter fra bystyret kom da på uanmeldt besøk for å se hva vi holdt på med. Fra menighetens side ble en "delegasjon" på 3 personer sendt til Rådhuset i møte med ordfører Albert Nordengen. Med overhead og pekestokk forklarte Arve Ljønes grundig om visjon og tegninger. Søknaden ble innvilget uten problemer. Finansieringen kom 100 % på plass.

15. mai 1974 ble en gledens dag da OPUS ble offisielt åpnet med de unge som sang: "Dette er dagen som Herren har gjort!"

Albert Nordengen hilste fra Oslo kommune og understreket at man ikke må være så forsiktig at man ikke tør å gi de unge et verdigrunnlag å bygge på. Fra prost og biskop: "Dette bygget forteller om pågangsmot og tro". Blomster ble overrakt fra Sosialrådmannen og Oslo kommunale ungdomskontor med respekt for innsatsen. Et enstemmig Bydelsutvalg ville fortsatt støtte senteret.

En appell for ungdommen
Bjarte Våge, klubbleder i Oppsalkirkens ungdomsklubb fra 1965, har sendt en hilsen til

50 års jubileet. Han deltok på Orienteringsmøte om ungdoms-senteret: "Nå gjelder det Oppsalungdommen" 25. februar 1969. Der sa han i sin appell: "Ungdommen vil ut om kveldene fordi de voksne ikke er på talefot med de unge. Og

hvor er de da? De får sjelden ta med seg kamerater hjem. Kirken har ansvar for alle ungdommene. Klubben har det for trangt. Det er ikke å bygge - men å drive en storstue på Oppsal som blir den store utfordringen. Målet er å lede ungdommen til Kristus."

I 1974 ble forestillingen "Alle mann over bord" arrangert i lillesalen i Oppsal kirke

Loppemarked til inntekt for ungdomsklubben i 1975

1980 - Søndre Skøyen kapell

Per Jarle Hellevik har omfattende erfaring både som journalist og informasjonsleder, blant annet fra NRK. Han er styremedlem i Sameiet Søndre Skøyen kapell, og har vært aktiv i kapellets menighetskomité. Her har han skrevet historien om kapellets tilblivelse og dens rolle i menigheten.

Søndre Skøyen kapell som ble vigslet av biskop Andreas Aarflot i oktober 1980, var resultatet av et samarbeid mellom Oslo småkirkeforening, Oppsal menighetsråd og Indremisjonsselskapet. Initiativet til å reise et kapell som kunne betjene den stadig økende befolkningen i området Søndre Skøyen, Bryn

og Godlia, ble imidlertid tatt av engasjerte privatpersoner som helt fra 1970 samlet inn penger til formålet. Tomten ble gitt av familien Skappel, og Oslo kommune bidro med ca 20 % av byggesummen. Resten var innsamlede midler og bidrag fra Småkirkeforeningen og Indremisjonsselskapet. Normisjon, tidligere Indremisjonsselskapet, er fortsatt medeier i kapellet. Tilsammen var de private bidragene på ca. 1,9 millioner kroner. En anseelig sum i 1980.

Søndre Skøyen kapell mottar ingen offentlig støtte, men det er prester fra Oppsal menighet som forretter gudstjenestene. Drift, vedlikehold og lønn til organist bekostes av egne

innsamlede midler. Det samme gjelder andre medarbeidere som kordirigent og ungdomsarbeidere.

Ansvar for den daglige virksomheten av kapellet ivaretas av en valgt menighetskomité som er delegert sin myndighet fra Oppsal menighetsråd. Komiteen organiserer blant annet de populære høst- og vårfestene, innsamling av penger og administrerer praktiske oppgaver i forbindelse med gudstjenester og andre kirkelige handlinger som bryllup og begravelser. Dette arbeidet blir i dag som i alle tidligere år, utført på frivillig basis av en relativt fåtallig gruppe personer, og det er derfor et ønske at flere kan være med å ta et tak.

Sentralt i menighetsarbeidet i Søndre Skøyen står søndagens gudstjeneste. Med få unntak er det gudstjeneste hver søndag unntatt i skoleferien, og gudstjenestene er relativt godt besøkt.

En av prestene i Oppsal har et særlig ansvar for kapellet og forretter de fleste gudstjenestene. Nå er det kapellan Inge Ålgård som har denne oppgaven.

Svært mange av de fastboende føler tilhørighet til kapellet og velger kapellet som ramme rundt merkedager i familiens liv og kommer til gudstjeneste ved de store høytidene.

Bilde fra 1980-tallet. Tomten ble utskilt fra den nærliggende Søndre Skøyen gård, og bygget er plassert sentralt i et boligområde

Prestene gjennom årene

Sokneprest (nyopprettet i 1959)

Sandsdalen, Leif Borch	1959-1969
Kolberg, Ellef Johannes	1970-1981
Thuve, Karl Richard	1982-1991
Kolberg, Anfinn Andreas	1992-1993
Helland, Ivar	1994-1999
Skråmestø, Kåre Arvid	2000-

Res.kap (nyopprettet i 1959) / kapellan (fra 2005)

Wiersholm, Rolf	1959-1969
Riis, Cay Hegermann	1969-1971
Fonk, Birger Edvin	1971-1976
Thuve, Karl Richard	1978-1982
Sandberg, Magne	1982-2005
Setran, Kristine Otneim	2006-2010
Glatvedt, Nina	2010-

Kallskapellan (nyopprettet i 1968) / kapellan (fra 1996)

Fonk, Birger Edvin	1968-1971
Mydske, Stein	1972-1977
Skoglund, Gerd Wenche	1977-1987
Torkildsen, Pål Erling	1987-1996
Bugge, Axel Jørgen	1996-2008
Ålgård, Inge	2009-

Hjelpeprest

Freuchen, Eystein	1974-1975
-------------------	-----------

Res.kap. Rolf Wiersholm, domprost Tord Godal, og sokneprest Leif Sandsdalen fra vigslingsgudstjenesten i 1961

Menigheten takker bladets sponsorer

Begravelsesbyrå **Uieva**

Sentralbord: 22 22 00 88 - www.ubb.no
Avdelling Oppsal/Bryn

OPPSAL LEGEKONTOR

Spesialist i allmenntmedisin Yngve Rønson - Timebestilling/Øyeblikkelig hjelp

BARN - VOKSNE - GRAVIDITETSKONTROLL

HJEMMEBESØK ETTER AVTALE

Tlf. 22 27 49 29 - Telefontid: 08:00 - 15:00

Haakon Tveters vei 88 (Oppsal kjøpesenter)

NORGES ELDSTE BEGRAVELSESBYRÅ

Avd Nordstrand: Tlf 23 16 83 30

Avd Majorstuen: Tlf 23 19 61 50

www.wangbegravelse.no

(tidl. Nordstrand Wang Begravelsesbyrå)

Auster

Dame- og Herre-
frisør
Parfymeri A/S

Oppsal kjøpesenter

Telefoner

22 26 43 94 • 22 26 77 78

Veterinær

Heidi Nøstvig

- Hjemmebesøk
- Vaksinerings
- ID-merking
- Kastrering
- Avliving
- Annen poliklinisk behandling

Hellerudsvingen 5, 0684 OSLO

Tlf: 950 71 012

Hva kan vi hjelpe med?
Følge til lege, tannlege osv.
Besøksvenn
Ordne småting i huset
Kopiering og attestering av vitnemål og attester

Vi har også
Publikumsmaskin med Internett
Opplysning om frivillige organisasjoner i bydelen.
Seniornettkafe
Lydavisabonnemang

Hvordan bli frivillig?
Kontakt Frivillighets-sentralen for en samtale.
Det er du som bestemmer hva du vil gjøre, hvor lenge og hvor ofte. Vi har også behov for flere frivillige som besøksvenner.

**Sentralen holder til i
OPPSAL
SAMFUNNSHUS
3. ETG.**

Åpent mandag-torsdag mellom 10 og 15 eller kveldstid etter avtale.

Telefon: 22 75 84 84

Mobil: 472 34 816

e-post: frivilligopp@c2i.net
Tilknyttet Grasrotandelen!

REMA 1000

REMA 1000 Ulsrud, Østmarkveien 27

Østlandske
Monumentservice

**Gravsteiner - Inskripsjoner
- Omarbeiding**

Utstilling vis á vis Østre
Aker kirkegård

Ulvenvn. 102. 0581 Oslo
Tlf. 22 65 60 50 Fax. 22 65 60 31
www.gravstein.com

Velsmakende mat til alle anledninger

- Alt i catering
- Eget konditori
- Selskapslokaler

Matspecialen AS
Ole Deviks vei 26, 0666 Oslo
Tlf. **23 03 95 00**
Faks **23 03 95 10**

Deilige retter til rett tid – www.matspecialen.no

ADVOKAT Roy Mosnesset

Saker om fast eiendom, bolig,
kjøpstvister, skadeerstatning,
traffikksaker, testament, arv, skifte,
arbeidrett m.m.

Advokatene i Håndverkeren,
Rosenkrantz' gt. 7,
0159 Oslo
tlf. 22 70 89 94,
fax 22 70 89 91

e-post: roy.mosnesset@advokateneihandverkeren.com
www.advokateneihandverkeren.com

TVEITA ADVOKATKONTOR

Advokat Kari Paulsrud m.n.a.

Testamente/arv, Samboeravtaler, Separasjon/skilsmisse,
Barn/barnevern, Trygd/erstatning, Arbeidsrett, Husleie,
Fri rettshjelp

Kontor i 3. etg. ved OBOS eiendomsforvaltning og senterledelsen

Timebestilling tlf.: 21 37 71 77 / 908 89 733

e-mail: kpaulsrud@kindemco.no

A/L Oppsal Samfunnshus Selskaps- og møtelokaler

– I bydelens hjerte

Våre lokaler egner seg til:

- Barnedåp • Konfirmasjon • Fødselsdager • Bryllup • Begravelser • Møter, konferanser eller andre arrangementer som du måtte ha behov for

Utleialternativene dekker fra 10 til 150 personer.

Ta en titt inn i Samfunnshuset i Vetlandsveien 99/101 på Oppsal.

Vetlandsvn. 99/101, 0685 Oslo. Tlf. 22 27 89 34, Tlf./Fax 22 27 03 53.

oppsal.samfunnshus@oslo.online.no

OPPSAL KIRKE søndag 22. oktober 1961

Tone: Med strålekrans om tinde.

Blant furu, gran og eier
der vokser Oppsal frem,
og blokk på blokk seg tegner
mot åsens grønne brem.

Med skogens stille susen
steg hvit fra vinsj og grabb,
og hjem for mange tusen
ble bygd på mo og rabb.

Men hjemmet for oss alle
er kirken, hvit og skjønn.
Der klokketoner kalle-
Guds svar på manges bønn.

Korsfestet, tornekronet
vi møter Frelseren,
som for oss alle sonet
og gav oss liv igjen.

Guds faderhånd og øye
oss følger hvor vi går.
Han hjelper i all møye
og leger våre sår.

Her vil vi glade tjene
vår Herre, stor og god,
som søsken oss forene
og styrkes i vår tro.

Vi takker og vi priser
deg Herre, himlens drott,
for godhet du oss viser,
for kirken vi har fått.

Velsign oss i din kirke,
din nåde vare ved,
at alt vårt liv og virke
må vidne om Guds fred.

Ellen Sandsdalen

Over: Sang komponert til vigslingen av kirken, som ble sunget under kirkecaffen.

Under: Prosesjonen går inn til vigslingsgudstjenesten, omgitt av menneskemengden som ikke fikk plass inne i kirken

